

uczestnicy mogli zwiedzić zabytki starego Lublina oraz poznać jego bogatą historię.

Kongres przebiegał w przyjaznej i życzliwej atmosferze, pozwalającej na ożywioną wymianę poglądów i doświadczeń naukowo-dydaktycznych nie tylko w trakcie sesji naukowych, ale także w kularach podczas przerw oraz uroczystego bankietu. II Kongres Nauczycieli Języka Francuskiego był także okazją do nawiązania nowych znajomości, podjęcia wspólnych projektów naukowych oraz, dla wielu, inspiracją do nowych działań zawodowych. Z satysfakcją należy stwierdzić, że liczna obecność przedstawicieli międzynarodowego środowiska naukowego, ich żywe zaangażowanie w przebieg obrad, uśmiech na twarzach oraz radość z pobytu w KUL i w Lublinie były największą nagrodą dla organizatorów za trud włożony w przygotowanie Kongresu.

CHOI SUNGEUN (ESTERA CZOJ)

Hankuk University of Foreign Studies, Seoul

IV MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA AKADEMICKA
SPOTKANIA POLONISTYK TRZECH KRAJÓW
– CHINY, KOREA, JAPONIA
TOKIO, 24-26 PAŹDZIERNIKA 2014 ROKU

W dniach od 24 do 26 października 2014 roku w Tokio odbyła się Międzynarodowa Konferencja Akademicka *Spotkania Polonistyk Trzech Krajów – Chiny, Korea, Japonia*. Była to już czwarta konferencja tego cyklu (poprzednia miała miejsce w październiku 2012 roku w Hankuk University of Foreign Studies w Seulu). Tegoroczną konferencję zorganizowały Tokyo University of Foreign Studies (Tokijski Uniwersytet Studiów Międzynarodowych), Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Tokio oraz Instytut Polski w Tokio. Konferencja zgromadziła naukowców współpracujących z akademickimi jednostkami studiów polonistycznych i polonoznawczych działającymi na uczelniach w Chinach (Beijing Foreign Studies University, Guangdong University of Foreign Studies, Harbin Normal University, Northeastern University in

Shenyang, Zhaoqing University), w Republice Korei (Hankuk University of Foreign Studies w Seulu), w Japonii (Tokyo University of Foreign Studies – TUFSS). W gronie referentów znaleźli się także przedstawiciele polskich uczelni i placówek naukowych (Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Śląski, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Instytut Języka Polskiego Polskiej Akademii Nauk), a także instytucji państwowych wspierających akademicką wymianę międzynarodową oraz oferujących programy stypendialne dla studentów zagranicznych w Polsce (Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej). Swoją obecnością konferencję zaszczylicy ambasador Rzeczypospolitej w Tokio Cyryl Kozaczewski, ambasador Rzeczypospolitej w Pekinie Tadeusz Chomicki, ambasador Rzeczypospolitej w Seulu Krzysztof Majka.

24 października uczestnicy konferencji byli gośćmi ambasadora Rzeczypospolitej w Tokio Cyryla Kozaczewskiego, który wydał przyjęcie powitalne. Wieczór ten był okazją do swobodnej wymiany poglądów na temat zadań, jakie stoją przed polonistykami trzech krajów Dalekiego Wschodu.

Inauguracja obrad konferencji miała miejsce 25 października w siedzibie Polonistyki TUFSS w kampusie w Fuchu. Otwarcia konferencji dokonał prof. Koji Morita, kierownik Polonistyki TUFSS. Ze słowem powitalnym zwrócił się do uczestników konferencji prof. Koji Miyazaki, prorektor ds. dydaktyki, badań naukowych i strategii międzynarodowej TUFSS, podkreślając wagę spotkań naukowców polonistów z trzech sąsiadujących ze sobą krajów – Chin, Korei i Japonii dla zacieśniania współpracy między tymi krajami i wymiany myśli naukowej. Głos zabrał także ambasador Cyryl Kozaczewski. Zwrócił on uwagę na fakt, że spotkania tego typu są forum dyskusyjnym, które może sprzyjać zbliżeniu trzech krajów Dalekiego Wschodu, na których wzajemne relacje polityczne rzucają cień niewyjaśnione do końca bolesne problemy historii najnowszej. Ze słowem powitalnym zwrócili się do uczestników także przedstawiciel ambasadora Tadeusza Chomickiego oraz ambasador Krzysztof Majka. Wykład inauguracyjny pt. *Studenci z Azji w Polsce: problemy, wyzwania, perspektywy* wygłosił Bogusław Szymański, dyrektor BUWiWM.

W pierwszej części obrad głos zabrali prof. Gang Zhao (BFSU), szef Polonistyki w Pekinie (*Początki kontaktów między Chińczykami a Polakami*), prof. Choi Sungeun (HUFSS), reprezentująca Polonistykę koreańską (*Znaczenie przekładu „Quo vadis” w koreańskim życiu kulturalno-społecznym w pierwszej połowie XX wieku*) oraz prof. Koji Morita (TUFSS), szef Polonistyki tokijskiej (*Nowe horyzonty popularyzacji języka i kultury polskiej na TUFSS*).

Część drugą obrad tego dnia wypełniły wystąpienia prelegentów z polskich uczelni – prof. Ewy Sławkowej z Uniwersytetu Śląskiego (*O pojęciu polskiego kodu kulturowego: perspektywa językoznawcy*), prof. Magdaleny Pastuchowej z Uniwersytetu Śląskiego (*Caraz więcej „małych, trudnych wyrazów”. Budowanie metatekstu we współczesnej polszczyźnie*), prof. Bożeny Sieradzkiej-Baziur z Instytutu Języka Polskiego PAN (*O polskim słownictwie okresu przemian po roku 1989*), prof. Jolanty Tambor z Uniwersytetu Śląskiego (*Egzotyzy kulinarne w i na języku Polaków*) i prof. Tomasza Lisowskiego z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (*„Achim iseul”, koreański protest song z czasów dyktatury w przekładzie na polski. Dylematy tłumacza*).

W końcowej części obrad uczestnicy konferencji zapoznali się z wystąpieniami prof. Tokimasy Sekiguchiego, profesora zasłużonego TUFs (*Refleksje tłumacza pierwszej wersji zagranicznej I tomu nowej Korespondencji Fryderyka Chopina (2009)*), prof. Arkadiusza Guta z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (*Porównawcze badania psychologiczno-kognitywne (Chiny–Polska) jako drogowskaz w nauczaniu kultury i języka polskiego*), prof. Romualda Cudaka z Uniwersytetu Śląskiego (*Poezja polska wobec przemian w kulturze współczesnej*), dra Tomasza Ewertowskiego z Zhaoqing University (*Chiny w oczach polskich podróżników*), dr Lee Jiwon z Hankuk University of Foreign Studies (*Sytuacja polskiej ilustracji dla dzieci po roku 2000*).

Obrady w dniu 26 października odbyły się w tokijskiej filii TUFs (Hongo Satellite).

Pierwszą część obrad zdominowała problematyka związana z propagowaniem języka i kultury polskiej w Chinach. Temu zagadnieniu poświęcone były referaty prof. Mao Yinhui z Guangdong University of Foreign Studies (*O promocji języka polskiego i kultury polskiej w południowych Chinach w ostatnich latach*), dra Adama Antoniewicza z Northeastern University in Shenyang (*Problemy i wyzwania w nauczaniu języka polskiego na nowo powstałym lektoracie języka polskiego w Chinach*), dr Ewy Rutkowskiej z Harbin Normal University (*Błędy językowe w polszczyźnie chińskich studentów a interferencja zewnątrzjęzykowa*), dra Andrzeja Ruszera z Beijing Foreign Studies University (*Licencjaty polonistyczne w Chinach – język polski narzędziem czy przedmiotem refleksji*).

Po przerwie obiadowej uczestnicy konferencji zapoznali się z wystąpieniami dr Karoliny Pluskoty z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (*Uczestnicy kursów języka polskiego z Chin, Korei i Japonii w Studium Kultury i Języka Polskiego dla Obcokrajowców na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu*), prof. Piotra Wierzchonia z Uniwersytetu im. Adama Mic-

kiewiczza w Poznaniu (*Studia koreanistyczne w Instytucie Językoznawstwa UAM dziś*), dr Tamary Czerkies z Hankuk University of Foreign Studies w Seulu (*Sługa pogranicza, świadek iluminacji czy strateg? O roli nauczyciela podczas spotkań cudzoziemców z literaturą polską*), prof. Henryka Dudy z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (*Zabobon językowy z perspektywy (glotto)dydaktycznej*) i prof. Piotra Horbatowskiego (*Zastosowanie platform e-learningowych w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Prezentacja platformy Lajkonik*).

Trzecią część obrad w większości wypełniły referaty najmłodszych badaczy – doktorantów i magistrantów polonistyk trzech krajów Dalekiego Wschodu. He Juan oraz Wu Yu z BFSU swoje wystąpienia poświęciły recepcji polskich filmów w Chinach. Li Jiabin (BFSU) zwróciła uwagę na akcenty chińskie w założeniach parkowych oraz na kolekcję porcelany chińskiej w Łazienkach i w Wilanowie. Kim Young-Hwan z HUFS pochylił się nad problemem aspektu czasowników w języku polskim i koreańskim. Zhao Weiting z BFSU dokonała analizy porównawczej wybranych przysłów polskich i chińskich. Kazuhiro Sadakane z TUFS scharakteryzował zasady prawnego traktowania języków mniejszości narodowych w Polsce.

Obrady konferencji zakończył referat przedstawicielki gospodarzy, profesor goszczącej TUFS, dr Jagny Malejki (*Karateka, džudoka i... „sumoka”? O kilku zapożyczeniach z języka japońskiego w polszczyźnie, ich adaptacji i opisie leksykograficznym*).

Wystąpieniom referentów w obu dniach konferencji towarzyszyła dyskusja plenarna. Była ona dla uczestników konferencji świetną okazją do wymiany myśli, zaprezentowania swoich poglądów naukowych, obranych metodologii i postaw badawczych.

Bardzo ważnym punktem w programie konferencji była narada pracowników i współpracowników polonistyk trzech krajów. Otrzymała się ona w godzinach porannych 26 października. Jej uczestnicy wytyczyli kierunki dalszej współpracy i wymiany naukowej polonistyk w Chinach, Korei i Japonii. Położono nacisk na intensyfikację kontaktów między studentami. Zdecydowano, że następna konferencja cyklu odbędzie się w 2016 roku w Chinach.

Godny podkreślenia jest fakt, iż tradycyjnie już językiem konferencyjnym był język polski, który – zwłaszcza dla naukowców z Chin, Korei i Japonii jako swego rodzaju *lingua franca* – sprzyjał wzajemnemu poznawaniu się, wymianie poglądów naukowych i zaprzyjaźnianiu się.

Konferencję zakończyła uroczysta wykwintna kolacja, podczas której goście mieli okazję skosztować wyśmienitych potraw kuchni japońskiej oraz uraczyć się kieliszkiem sake.